

Проповед 267

Новата заповед за любовта

Прочит: Йоан 13, 31 - 35

Скъпи братя и сестри,

Христос възкресе! Наистина възкресе! Живият Господ е между нас. Този, Който победи греха и смъртта, е между нас. Той е тук, за да ни води и да дава смисъл на живота ни. Той идва, за да ни избави от властта на Сатана и това е нещо, което не бива да забравяме. На сбогуване със Своите ученици, Исус Христос каза много важни неща, но като че ли най-важната заповед, която остави, беше тази за любовта. Когато говорим за любовта, трябва да знаем, че любовта не е просто импулс или само някакво чувство. Любовта е начин на живот. Тя изключва всякакъв егоизъм. Ние, хората, сме заслепени от греха и именно затова не можем да разберем любовта. Не става дума за любовта, която проповядва този свят, а за онази, истинската. Една басня ни разкрива какви сме всъщност ние, хората. Веднъж в гората се появил бухал, който дълго бил живял в клетка при хората и познавал човешките нрави. Започнал да раказва какви конкурси правели хората и как решавали кои са най-добрите в дадена област. Животните се запалили по идеята и решили да направят певчески конкурс. Записали се да участват почти всички животни - от славея до носорога. Под ръководството на бухала, който знаел как трябва да се провеждат тези конкурси, решили да се проведе тайно гласуване, като всеки от участниците трябвало да си даде гласа за някой друг и така самите участници да бъдат жури. Речено-сторено, всички животни, дори и човекът, се качили на сцента и пяли. Те били по-малко или повече аплодирани от присъстващите. Накрая раздали на всеки един от участниците по едно листче и всеки отбелязал на листчето кого най-много е харесал като певец. Получените листчета поставили в една голяма урна. Когато започнали да броят гласовете, резултатите били изненадващи. Първият глас бил за магарето, вторият също, после и третият. Присъстващите започнали да се споглеждат и чувството за вина все повече ги завладявало, чувство за вина заради собствените им гласове. Всеки един от присъстващите знаел, че няма по-лоша песен от тази на магарето. И все пак гласовете един след друг го сочели за най-добър певец. И станало така, че след края на преброяването, след свободния вот на безпристрастните, магарето спечелило конкурса, въпреки продраания си и креслив рев. И магарето било провъзгласено за най-прекрасния глас в гората и околоръст. По късно си обяснили всичко така: всеки бил дал своя глас за най-неподготвения, този, който не представлявал никаква заплаха. Гласували почти единодушно. Само два гласа не били за магарето - на самото магаре, което, като знаело, че няма какво да губи, гласувало съвсем честно за чучулигата, и на човека, който гласувал, въпреки регламента, за себе си. Такава е нашата човешка действителност. Такава е и нашата любов - пресметлива. Ние винаги пресмятаме и смятаме кое е правилно и кое не. Любовта, за която ни говори Исус, е толкова чиста и необикновена, че е неестествена за хората. Същевременно обаче, тя е толкова необходима за нас, че без нея никой не би могъл да ни разпознае, че сме Негови.

1. С етикет. Представете си, че влезете в един магазин и в този магазин има много консерви. И вие сте решили да си вземете точно определен вид. Как ще ги разпознаете? Естествено, по етикета. Ако консервите нямат етикет, ние дълго можем да ги оглеждаме и да се чудим какво има вътре, но няма да можем да разберем. Те всички изглеждат по един и същ начин. Ако ние не се различаваме от другите хора, ако не живеем живота си на християни, как ще бъдем отличени и разпознати? Исус Христос казва: **"По това ще познаят всички, че сте Мои ученици, ако имате любов помежду си."** Нашият етикет се казва любов. Хората трябва да ни разпознават по това, това трябва да бъде първият ни отличителен белег, нещото, което ни отличава от всички останали. По този етикет всеки един може да разбере какви сме ние - хора на живия Бог, хора, които Бог е превърнал от нещо като безлична, лишена от етикет консерва, в хора, за които най-характерното качество е любовта. Това е основата на Исусовите думи - нашият белег трябва да бъде любовта.

2. Думите на Исус. Трябва да знаем, когато четем и разсъждаваме върху тези Исусови думи, няколко важни неща. Предният стих ни казва: **"И така, като прие залъка, Юда веднага излезе; а беше нощ."** Юда излиза навън и този, който предава Човешкия син, вече не е част от учениците. Там, където царува Божията любов, няма място за предателство и лъжа. Истинската любов не ги допуска. Не бива да пропускаме и забележката на Йоан **"а беше нощ"** - както и на други места в Евангелието, тези думи не обозначат просто време от денонощието, а сгъстяващите се облаци над Божия Син. В тази обстановка на отхвърляне и предателство Исус говори за Своята любов и за любовта, която оставя на Своите ученици. Защо Исус започва да говори точно сега за любовта? Има няколко причини, които изглеждат достатъчно основателни. На първо място, това е времето, в което Исус започва да Се сбогува с учениците Си: **"А когато излезе, Исус каза: Сега Се прослави Човешкият Син и Бог Се прослави в Него; и Бог ще Го прослави в Себе Си, и скоро ще Го прослави."** След излизането на Юда, Исус казва **"сега"**. Предполага се, че думата **"сега"** обозначава щракването на капана, след тази стъпка връщане назад няма. Същевременно обаче Исус не говори за позор, провал и падение, Исус ни говори за **"прославяне"**. Пътят, по който Исус Христос поема, е тежък и кръстът, който има да носи, е тежък, но този път води до прославяне. Пътят до кръста е в много отношения позорен. На кръста на Голгота се случват позорни неща - позорни за нас, хората, позорни за Божия Син, но тези неща водят до прославяне, защото там, на кръста, Исус победи греха и смъртта - чрез позора, който получи, чрез страданието, което изстрада. И тук, в началото на този път, Исус говори за края му. Исус говори на Своите ученици, че пътят Му към Голгота ще доведе до една нова заповед - до един нов закон, който те не могат да намерят записан директно в Тората - заповедта и закона за любовта.

3. Заповедта за любовта. Тази заповед за любовта е различна от тези, които сме чували и чели досега - тя е насочена към учениците на Спасителя и това значи към всички нас. Забележете, тази заповед не се отнася за ближния или за роднините ни. Тази заповед се отнася само за учениците на Христос - те трябва да се обичат така. Съвсем логично е - на другите, на тези, които не вярват в Бога, няма никакъв смисъл да се заповядва такова нещо, защото те няма да го разберат. Важно е да помним - не ни е дадена просто препоръка да се обичаме, а заповед - това е необходимо за нашия живот като ученици на Исус Христос: **"Нова заповед ви давам, да се обичате един друг; както Аз ви възлюбих, така и вие да се обичате един друг. По това ще познаят всички, че сте Мои ученици, ако имате любов помежду си."** Забележете, Исус сам е пример за това как трябва се обичаме: **"както Аз ви възлюбих"**. Исус сам е пример. Тръгвайки към Голгота, сам Той казва на учениците си, че им е пример. Наистина: **"никой няма по-**

голяма любов от тази да даде живота си за приятелите си." Исус дава живота Си за нас и така ни доказва Своята любов на практика. Колко голяма е тази любов можем да видим ако погледнем към Голготския кръст. Виждайки какво е направил Исус за нас, ние трябва да се научим да се обичаме и любовта да стане не само вътрешен, но и външен белег. Всичко това означава, че тази любов, която Исус Христос ни завеща, тази саможертвена и голяма любов, е белег за всеки истински християнин, тя е белег и за църквата като цяло. Една църква, съставена от християни, които се обичат, и имат тази любов, трябва също да излъчва тази любов. Тази любов е белег и за невярващите - това трябва да е свидетелство за Божието действие в нас.

4. И все пак, как изглежда тази любов? Как трябва да изглежда тази любов, как ние можем да я постигнем? Апостол Павел ни дава едно дълго описание на любовта в първото си послание към Коринтяните. Ние няма да се спираме на този текст - вие можете да си го прочетете сами у дома, но ще се спрем само на някои от белезите на тази любов. Важно е, че всичко това, което ще отбележим и което Исус ни препоръчва да направим, първо е било направено от самия Него.

4.1. Безкористна любов. На първо място, любовта на Спасителя е абсолютно безкористна. Исус дава всичко, което има, на тези, които обича. Всичко - живота си и достойнството - те са пожертвани за тези, които обича. При нас, хората, винаги има и малко егоизъм; ние се питаме вътрешно и подсъзнателно: Какво ми носи тази любов? При Исус обаче не е така. Той дава всичко и не очаква да получи нищо в замяна. Любовта Му е дадена съвсем безкористно на всеки един от нас. Помислете, Исус винаги инвестира максимално в нас, без да се страхува от разочарование. Помислете само за Юда. Исус даде на този, който щеше да Го предаде, всичко и го даваше до последно, независимо, че този човек Го предаде на мъчение и смърт. Убеден съм, че Исус го знаеше, но въпреки това, продължаваше да дава. Такава любов имаше Спасителят, такава трябва да имаме и ние и затова Бог ни е дал живот, за да се научим. В един пресметлив свят, се стремете да се научите да обичате безкористно, както го правеше Исус.

4.2. Жертвоготовна любов. Истинската любов е готова да жертва. Тя не се спира пред каквато и да е граница, независимо дали тя се нарича болка или невъзможност, или страдание. Това е видно в живота на Исус: **"Но Бог препоръчва Своята любов към нас в това, че когато още бяхме грешници, Христос умря за нас."** (Римл. 5, 8). Ние често си мислим за любовта като нещо хубаво, като прекрасно чувство, което ни топли и ни дава надежда. Истинската любов обаче трябва да бъде жертвоготовна, тя трябва да може да дава докрай, както го дава Спасителят - дава живота Си за нас. Който има деца, може да го разбере - за децата си човек е готов да дава въпреки болката и мъката, която те му причиняват. Истинската любов е жертвоготовна. Помислете си и за това готови ли сте да жертвате за някого или нещо само от любов? Ако не сте, трябва още да работите върху любовта си.

4.3. Разбираща любов. Тази любов е особено необходима. Ако я нямаше нея, ние никога нямаше да бъдем спасени. Исус стои до нас и разбира слабостите ни, болките ни, страданията ни. Никога не затваря очите Си за действителността. Исус ни обича точно такива, каквито сме. Разбира всяка наша болка и слабост и е готов да ни помага. Исус Христос не обича само част от хората, а цялото човечество: **"за да не погине нито един, но да има вечен живот"**. Бог не иска да погине нито един, той вижда всеки един от нас такъв, какъвто е, вижда всяка наша слабост и провал, вижда какво не ни достига и въпреки това ни обича. Бог иска ние, хората, да се обичаме по този начин и е добре да се научим да се обичаме, независимо какви сме, какви са нашите слабости. Трябва да се

научим да обичаме всички хора - не само тези, които ни се струват идеални и добри, всички - точно както го прави Исус.

4.4. Прощаваща любов. Това е много важен аспект на любовта. Истинската любов трябва да може да прощава. Най-голямото свидетелство за тази прощаваща любов е отново Исус Христос. Той прощава на учениците Си въпреки, че те Го изоставят и предават; Той прощава на нас, въпреки че често Го предаваме и престъпваме това, което ни е заповядал. Любов без прошка е безсмислена, тя не може да съществува. Прощаващата любов ни позволява да разчистим всички онези неща, които стоят между нас, хората. Ние трябва да се научим да прощаваме, без прощката, тази истинската, голямата любов би била невъзможна. Научете се да прощавате така, както Исус е простил на нас. Ако се научите да прощавате на хората около вас, дори и когато много са ви наранили, тогава животът ви ще стане по-добър, а любовта ви по-силна и истинска.

5. Защо все пак да се обичаме, защо е необходимо да обичаме? Това е важен въпрос и е важно ние да можем да си отговорим на него. На първо място, защото Исус ни го завещава и заповядва: **"Дечица, още малко съм с вас... Нова заповед ви давам, да се обичате един друг; както Аз ви възлюбих, така и вие да се обичате един друг. По това ще познаят всички, че сте Мои ученици, ако имате любов помежду си."** Исус ни казва да правим това, което Той е правил. Ако ние ценим нашият Господ, то ние ще слушаме Неговите заповеди. На второ място, важно е да разберем, че тази заповед не е самоцел, тя няма за цел да утежни живота ни, напротив - живот без любов е невъзможен. Ако нашите взаимоотношения с другите хора са без любов, то този живот би бил ад. И помислете как живеем ние - когато задълженията ни станат прекалено много, най-напред оръзваме тези, които обичаме, тоест правим точно обратното на това, което Господ ни е заповядал. Започваме да ценим любовта точно когато я загубим. Исус Христос ни казва за най-важното в живота ни: **"А Той му каза: "Да възлюбиш Господа, твоя Бог, с цялото си сърце, с цялата си душа и с всичкия си ум." Това е най-голямата и първа заповед. А втора, подобна на нея, е тази: "Да възлюбиш ближния си, както себе си." На тези две заповеди се крепят целият закон и пророците."** Най-важното в живота е любовта - на любовта се крепи целият ни живот. На второ място, любовта е това, което остава накрая: **"И така, остават тези трите: вяра, надежда и любов; но най-голяма от тях е любовта."** Накрая остава любовта. Майка Тереза казва: Не е важно какво правите, а с колко любов го правите. Когато стигнем до смъртта, никой не иска дипломи и награди, скъпоценности и имоти, иска да има хора около себе си, които го обичат. И ние знаем - единственото, което продължава и след смъртта да свързва хората, е любовта. Любовта започва от нашите взаимоотношения с Бога. Първо трябва да се научиш да обичаш Бога, да се научиш да обичаш себе си, и тогава да се научиш да обичаш и ближния. Помислете дали вие обичате Бога, който е дал всичко за нас, дали сте се научили да обичате себе си и да сте благодарни, че Бог ви е направил такива, каквито сте, научихте ли се да обичате хората около себе си, тези, които са в църквата, и тогава, научихте ли се да обичате и хората около вас, и враговете си? Вие не можете да започнете да обичате всички хора изведнъж, Първо се научете да обичате Бога, после себе си, ближните, и тогава враговете си. Стремете се към онази съвършена любов, която Исус ни завеща, и която трябва да е нашият основен белег и етикет в този свят. Нека Бога да ни благослови да растем в любовта, защото тя е основната субстанция за живота ни тук на тази земя и тя остава накрая. Христос възкресе! Наистина възкресе! Амин.